

Örömmel fogadtam Lipták Györgyöt...

(részlet)

A rajzokon káprázatos színek tobzódtak, csodálatos virágai szinte illatoztak, huncut szemű leányok-legények tekintettek rám, faramuci ördögök öltögettek a nyelvüket, s a szűrbe öltözött, hetyke tollas kalapos, öntelt sárkány vészjósló képpel szívta a tajtékpipát.

Örömmel fogadtam Lipták Györgyöt, aki mert olyan egyedi módon meseillusztrációkat készíteni, amire kevés példa van. Tökéletesen beleélte magát a mesevilágba, és eredetit alkotott anélkül, hogy eredetieskedett volna. Megmutatta, hogy a mese hősei nem mindig azok a kiváltságosak, akik tündöklő szépséget kaptak ajándékba a sorstól – hanem igenis az egyszerű hétköznapi emberek: néha kicsit molettebb kisasszonyok vagy marconább képű legények. És ha kell, ki meri nevetetni is a hősoket groteszkbe hajló rajzokkal.

Mondandóját a világról, az emberről – főként a kiszolgáltatott, megalázott emberről – sajátos egyéni ábrázolásmóddal hozza tudomásunkra.

A világ minden gondja az ő gondja, minden öröme az ő öröme is – ettől a nyitottságtól olyan sokoldalú a munkája.

Simonits Mária

Simonits Mária
a Móra Könyvkiadó szerkesztője (1986)

Illusztráció: Fótonfót király (Móra Könyvkiadó, 1984)
tusrajz, 420×294mm

Sziklás táj
(1989) tusrajz, 240×180 mm

Középkori táj, kolostorral
(1989) tusrajz, 198×138 mm

*Illusztráció Szunyogh Szabolcs: Boszorkányszombat (Móra Könyvkiadó, 1988)
ceruza és színes tinta, 290 × 220 mm*